

انتقاد از اقدامات یو یو شکل مسئولان در جمع‌آوری معتادان/ بازگشت معتادان هرندی به شوش

چند متر پایین‌تر از محل برگزاری جشن «محلہ گل و بلبل» عمو پورنگ و در حالی که صدای دست و جیغ و هورای کودکان پایتخت به گوش می‌رسد، ضیافت فندق اتمی و زرورق معتادانی برگزار می‌شود که گویا سرنوشت دیگری جز تباهی ندارند.

به گزارش ایسکانیوز و به نقل از ایسنا به نیازی نیست منتظر سرشب و غروب آفتاب باشیم؛ معتادان آنقدر وقیح شده‌اند که در پشت دیوار مدرسه دخترانه، پل عابریاده و حتی پشت به دیوار بانک، بساط مواد و مالخری خود را پهن کرده‌اند؛ بی خیال از هر اتفاقی که مصرف مواد و چانه زنی در خصوص قیمت کالاهای کهنه خود مشغول هستند.

این داستان هرروزه میدان و خیابان‌های اطراف شوش است، خیابانی که گویا غبار معتادان خیابان خواب که این روزها از هرندی به اینجا کوچ کرده‌اند، نمی‌خواهد از چهره‌اش پاک شود.

ماه‌های پایانی سال بود که خبر از تحویل کمپ‌های ترک اعتیاد به میزان لازم برای درمان معتادان مطرح شد و حتی مسئولان امر خبر از افتتاح مراکزی به نام بهاران دادند تا معتادان پس از بهبودی در این مراکز مستقر شده و پس از بازآموزی به جامعه بازگردند؛ در ظاهر امر همه چیز به نظر درست می‌آمد، آنگونه که مسئولان امر بارها و بارها در مصاحبه‌هایشان اعلام کرده بودند، رایزنی و هماهنگی‌های لازم انجام شده تا حرکتی بزرگ در راستای بهبود چهره زندگی در شهر به ویژه منطقه هرندی که به محل تجمع معتادان پایتخت بدل شده بود، رخ دهد.

مژگان انصاری در این گزارش می‌نویسد: حرکتی که در آستانه نوروز با پرچمداری شهرداری تهران آغاز شد ولی تنها چند روز توانست خود را حفظ کند! معتادان باز هم به شوش بازگشتند و گویا سرنوشت میدان قدیمی شوش با معتادان و بزهداریشان گره خورده است! با اینکه پس از برخورد سلبی پلیس، پارک شوش از معتادان پاکسازی شد اما هنوز هم خیابان‌های اطراف میدان همچون پیلچی، مهدیه، غمخوار محل جولانگاه معتادانی است که پس از فروش اجناس کهنه خود در شب‌بازارهای مولوی و شوش، برای دود کردن موادشان به محلی امن و بی‌دغدغه احتیاج دارند.

با اینکه همه سعی در بهبود چهره هرندی و شوش داشتند، حتی مدتی چندروزه نیز این مهم محقق شد اما تنها پس از کمتر از یک هفته باز هم چهره شوش به معتادان آذین شد؛ این موضوع گلایه مردمان این محل که بیش از دیگران امیدوار اجرای این طرح‌ها بودند را به همراه داشت و تعدادی از اهالی محلہ شوش با انتقاد از اقدامات یو یو شکل مسئولان در جمع‌آوری معتادان زبان به انتقاد و اعتراض از وضعیت محلہ خود گشودند.

مریم زن خانه‌داری که بیش از ۳۰ سال است در محلہ شوش زندگی می‌کند، با انتقاد از عملکرد مسئولان در حوزه جمع‌آوری معتادان و بهبود بخشی به زندگی در این منطقه می‌گوید: حس شهروند درجه ۲ و حتی درجه ۳ به من دست می‌دهد وقتی می‌بینم که مسئولان

تنها از محله ما (شوش) برای مطرح کردن اقداماتشان استفاده می‌کنند.

او با بیان اینکه از نگرش و برداشت سایر شهروندان در مورد محله مان ناراحت هستیم، ادامه می‌دهد: مطرح شدن ناگهانی نام شوش و هرنندی در تهران و رسانه‌ها باعث شد توجه همگان به این مناطق جلب شود و حسی از ترحم و ترس روانه مردم این منطقه شود در حالی که معتادان لامکان تنها درصدی کوچک از مردم این منطقه را تشکیل می‌دهند و نباید این برداشت به تمام مردم تعمیم داده شود.

آنطور که این زن خانه‌دار ساکن در محله شوش می‌گوید: نظم این منطقه بهم خورد و حالا که موفق نشدند می‌گویند سایر دستگاه‌ها همکاری نکردند. به ماموران می‌گویم معتادها را جمع کنید مگر نه اینکه مصاحبه کرده‌اند که باید جمع شوند اما می‌گویند کمپ نداریم!!؟؟ برونند کمپ بسازند، مگر هزینه ساخت کمپ چقدر می‌شود که نمی‌توانند بسازند؟.

این مادر همچون بسیاری از مادران این محله نمی‌تواند نگرانی خود را از آینده فرزندان خود پنهان کند و می‌افزاید: هرروز که فرزندم به مدرسه می‌رود نگرانم که مبدا معتادی سدراهش شود و ...

شهرداری نباید بیش از حد زیربار تعهد برود

گلایه و دغدغه مردم این محله همه از یک جنس و مشترک است، ترجیع‌بند سخنان همه آنها گلایه از رها کردن معتادان و در پی آن ناامنی و زشت شدن چهره محله شان بود؛ اما مجتبی شاکری، رئیس کمیسیون نامگذاری شورای شهر نیز با بیان اینکه وقتی ابتدا و انتهای مدل فعالیت در محله‌ای مشخص نباشد چنین می‌شود، می‌گوید: زحمات طاقت‌فرسای شهرداری در هرنندی به دلیل غفلت سایر دستگاه‌ها منتج به نتیجه نمی‌شود.

او با بیان اینکه عمده دلایل اعتیاد در جامعه ما فقر، بیکاری و... است، گفت: حل این مسائل مربوط به شهرداری نیست و شهرداری می‌خواهد در مراکز بهاران خود نسبت به حرفه‌آموزی معتادان بهبودیافته اقدام کند در حالی که در جامعه کنونی ما افرادی با مدرک فوق لیسانس، دکتری و ... وجود دارند که نمی‌توانند شغلی برای خود پیدا کنند و جای سوال است برای بهبودیافته‌ای که رزومه مناسبی ندارد، چگونه می‌توان شغلی ایجاد کرد؟.

شاکری با بیان اینکه شهرداری نباید بیش از حد زیربار تعهد برود، گفت: مشکل اصلی عدم فعالیت قرارگاه مبارزه با آسیب‌های اجتماعی در وزارت کشور است، چراکه وقتی قرارگاه به خوبی فعالیت نکند نیروهای درخط با کم و کاستی‌ها روبرو شده است.

مردم محله شوش گناهی ندارند

رحمت‌الله حافظی، رئیس کمیسیون سلامت شورای شهر با بیان اینکه مردم منطقه شوش گناهی ندارند و مسئولان مقصر هستند، گفت: مشکلات اجتماعی این محله ناشی از تعلل و عدم توجه چندده ساله مسئولان است که الان به چنین وضعیتی خود را نشان می‌دهد.

او با اشاره به تردد معتادان در برخی معابر پایتخت افزود: در میادین اصلی منطقه شوش حضور افراد معتاد و ولگرد کمتر شده است اما در کوچه‌ها و محله‌ها تجمع می‌کنند و این مسئله قطعا به آرامش مردم سبب می‌زند.

حافظی در مورد علت این اتفاق و بازگشت دوباره معتادان با بیان اینکه فضاهای پیش بینی شده برای ترک اعتیاد ظرفیت کمتر از نیاز واقعی بود و به همین دلیل ظرفیت مراکز تکمیل شده اما معتادان هنوز در سطح شهر تردد می کنند گفت: برآورد جامع آماری با ظرفیت تطبیق نداشته است و برای حل این مشکل یا باید ظرفیتها افزایش یابد و یا تا بازگشت و خروج افراد، جا برای مابقی باز شود.

بازگشت معتادان به پاتوقها/ یک نسخه مشترک را نمی شود برای همه معتادان پیچید

فاطمه دانشور، رئیس کمیته اجتماعی شورای شهر اما نظر دیگری دارد و با بیان اینکه علت رها شدن دوباره معتادان به خصوص زنان به خیابانهای پایتخت، آماده نبودن مراکز بهاران در بهمن ماه سال گذشته بوده است به ایسنا گفت: براساس برنامه ریزیهای انجام شده مقرر شده بود که پس از جمع آوری معتادان توسط پلیس و شهرداری، آنها به کمپهای ترک اعتیاد سپرده و پس از آن برای حرفه آموزی به مراکز بهاران سپرده شوند که پس از درمان، بهاران آماده نبود و در کمپ نیز این افراد بهبود یافته نگهداری نشدند.

او با بیان اینکه شهرداری علت این تاخیر را اعتراض اهالی حکیمیه اعلام کرده است گفت: اعتراض اهالی حکیمیه نشان از عدم مطالعه و نیازسنجی دارد چراکه اگر مطالعه انجام می گرفت قطعاً این اعتراضات پیش بینی می شد و این منطقه انتخاب نمی شد هرچند جای سوال است که آیا در در استان تهران هیچ جایی نبود که این ۴۰۰ زن را به آنجا ببریم؟ چراکه این افراد توسط رصد فعالان اجتماعی مجدداً در پاتوقها و محلات دیده شدند.

دانشور با بیان اینکه یک نسخه را نمی شود برای ۴۰۰ نفر پیچید گفت: باید در کنار مددکار اجتماعی، مددیار نیز که از بهبودیافتگان است حاضر شود چراکه من، قالیباف و یا امرودی صحبت های کارتن خواب را متوجه نمی شویم و باید در پروسه درمان این افراد، مددیارانی حاضر باشند تا به این افراد کمک کنند.

به گزارش ایسنا، هراتفاقی که در میانه راه جمع آوری معتادان افتاده از عدم همکاری یا نیم بند بودن همکاری مسئولان امر، عدم ظرفیت مناسب برای ساماندهی، تعویق در بهره برداری از بهاران و ... رخ داده، دودش به چشم مردمان محله هرنندی و شوش رفته، مردمانی که این روزها میان تماس با دو شماره ۱۳۷ و ۱۱۰ مبهوت مانده اند و نمی دانند برای دور کردن معتادان متجاهر که از میانه های روز پشت دیوار و پنجره خانه شان بساط پهن می کنند، چه کنند؟ و به نظر می رسد باید مسئولان هرچه زودتر آستین همت خود را بالاتر بزنند تا این مشکل حل و فصل شود.